

Magasinet

MAGAZINE

NR 4 1982

KOMPROMISS?

VAD HÄNDER I KOMMUN-
KONFLIKTEN ???????
NYTT STORMÖTE 12/12

NEW YORK
PART II

THEATRE
OF HATE I
UNIK
INTERVJU

MAGASINET

NYGATAN 31-33 702 11 ÖREBRO

PG- 86 71 76-0

KONTAKTPERSONER FÖR

ROCKMAGASINET

Benkt Svensson, Madeleine Fagerlund
Telefontid måndagar 14.00-19.00
TEL.019/138980 Arbetskraft till
"giggen" samma telenr.

REST. KÄRNHUSET

Kalle Rydholm direkt köket 12 15 45
Rest.kontor Lars Persson 183506

SNICKERI

Bertil Jacobsson 149983
Dagtid Kontaktföreningens snickarlag
Kvällstid idéellt snickeri
Direkt verkstaden 149983

HANTVERK

KERAMIK Anders Wester 123687
SILVERSMIDE Bosse Rask 186747
FOTO H-G Viktorsson

BARNGRUPPEN

Tommy Alméen 17 53 79

FREDSGRUPP

Bo Wallin 283131

FILM

Björn Larsson 113714

TEATER

Kai Svednell 12 39 37

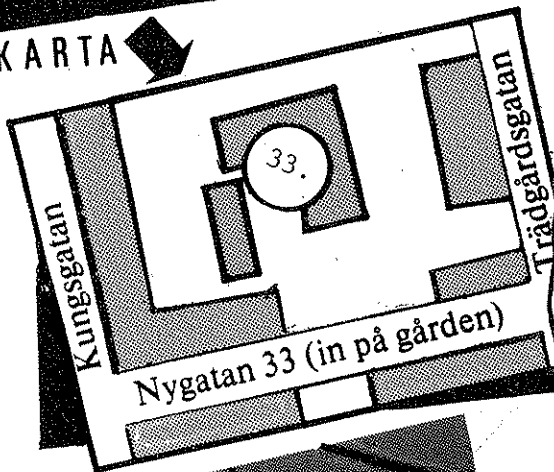
LOKALANSV.

Peter Olsen 131602

NEJ TILL KÄRNKRAFT

Lars Hedenström 14 30 82

KARTA

Målsättning

- * Föreningen Magasinet verkar för en aktiv kultur.
- * Vill stimulera människor att själva eller tillsammans utöva olika former av kulturskapande.
- * Är utåtriktad och öppen för alla.
- * En partipolitisk och religiöst obunden förening, som strävar efter självständighet gentemot stat och kommun.
- * Arbetar för att försvara yttrande och tryckfriheten.
- * Motverkar drogbruket i samhället.

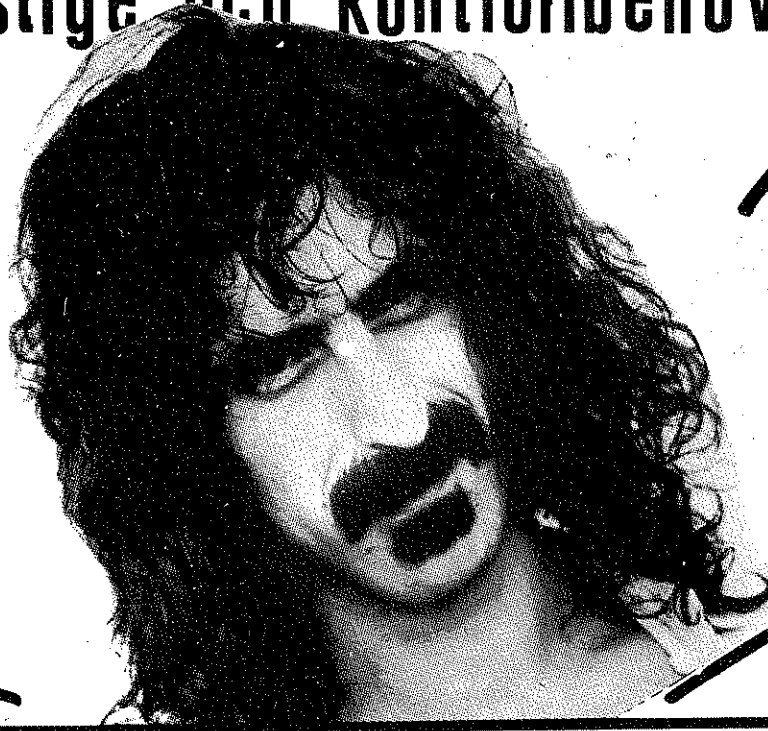

1. OMSLAG
2. DENHÅR
3. LEDÅREN
4. PROTOKOLL
6. KOMPROMISS
7. LOPPMARKNAD

8. DEBATT
10. THEATRE OF HATE
12. NEW YORK
14. SKÖNLITTERÄRT

LEDÅREN

Prestige och kontrollbehov II

F.Z.

MUSIK
CAFÉ

MÅND-TORSDA
1800 - 2130
NYGATAN 33 INPÅ
GÅRDEN

NO
DRUGS

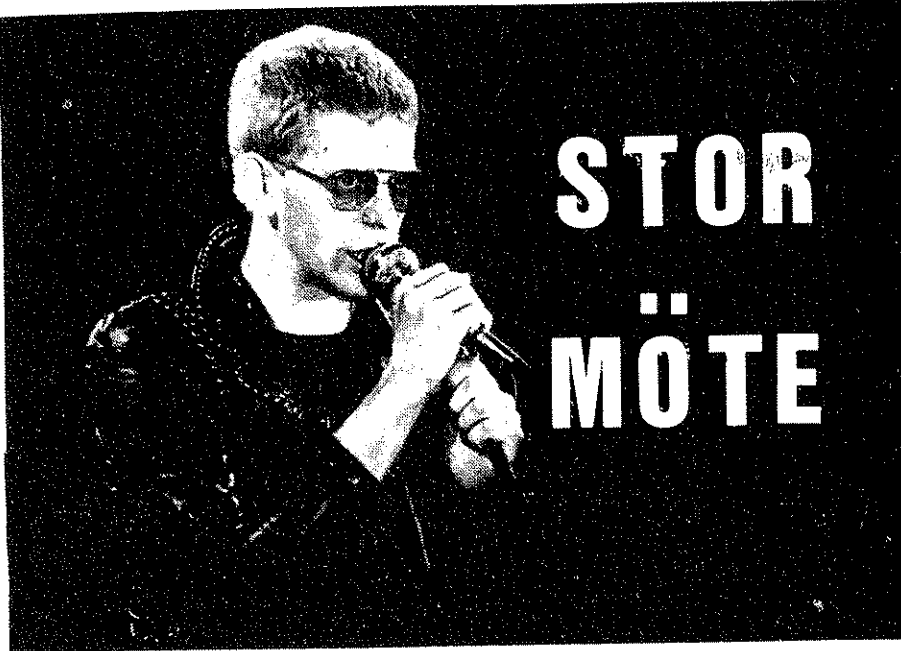
HARD
ROCK
CAFÉ

NO
DRUGS

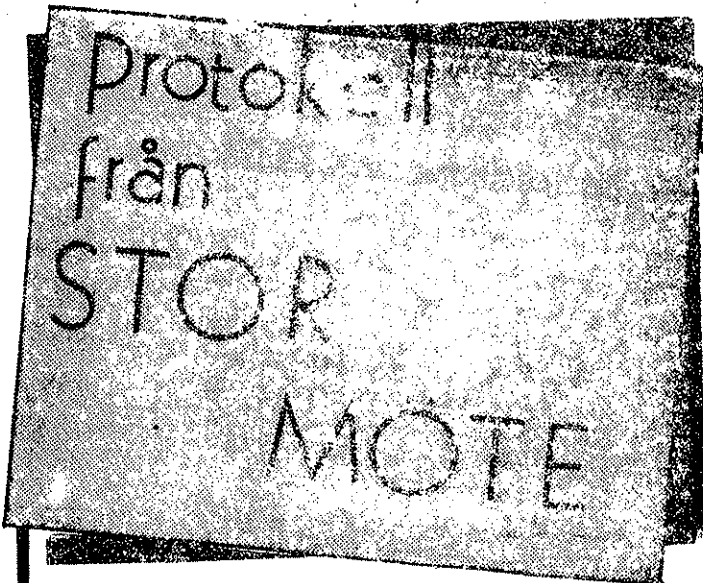
NO
DRUGS

HITTA

DAGORDNING TILL STORMÖTET
12/12 på magasinet kl 16⁰⁰

- §1 Mötesformalia
- §2 Ekonomisk rapport
(Lars och Mike)
- §3 Kompromissen (Hans Hjort,
se artikel)
Ska vi upplåta utrymme
till utrymme till inten-
sivgruppen om detta inne-
bär att kommunen släpper
kravet på vakter och även
i fortsättningen betalar
lokalhyran??????
- §4 Övriga frågor.

Protokoll från stormöte 31 /10 82

- §1. Mötesformalia:
till ordförande valdes Bo Eriksson
sekreterare Ulla Hammarlund
justeringsmän Mike Crawford och
Claes Gabrielsson. Dagordningen
godkändes.
- §2. Eftersom kassör Lars Persson ej
var närvarande sköts punkten upp
och behandlades efter punkt tre.
Mike Crawford tog upp frågan om
vardagscaféets ekonomi. Mötet be-
slutade att caféet ska sortera
under Rockmagasinets ekonomi.
Mike och cafégruppen ska träffas
och diskutera hur ekonomin ska
skötas praktiskt.

§3. Rapporter från arbetsgrupperna.
Silversmidet började med att rap-
portera att cirkeldeltagare tyvärr
hoppat av pga bristfällig utrust-
ning. 82x11-01 börjar ytterligare
en cirkel och inför denna önskar
smidesgruppen anslag från förenings-
kassan. Beslut: Smidet beviljas en
summa på 580:- nu, samt 420:- sena-
re då pengar kommer in som lokalhy-
ra från Studieförbundet.

Ingen representant från barngruppen var
var närvarande, därför bordlades frå-
gan om bidrag till gruppen.
Caféet uppmanar samtliga medlemmar
att ställa upp, samt påminde de akti-
va arbetsgrupperna att detta är en
plikt. Claes hänvisade till proto-
koll från föregående stormöte där
riktlinjer för ideellt café drogs
upp.

Amerikanska Bilder var ett uppskat-
tat arrangemang med stor publik.
Fler sådana arr i caféet!! Framöver
är det inplanerat en bluesafton med
Jan Nordin och konsert med Radio
Balkan.

H-G Viktorsson informerade om att
fotogruppen nu har bilder färdiga
till en utställning om Magasinet.
Gruppen vill ha hjälp av de övriga
verksamheterna att utforma texten
till utställningen. Intresserade
träffas onsdag 3/11 17⁰⁰.

Johan från filmgruppen talade om
att ekonomin ej var den bästa.

Filmgruppen har aldrig haft lysande ekonomi, men trots detta lyckats åstadkomma bra verksamhet (jubel och applåder från mötet). Filmvisning

~~82~~ börjar när höstmörktet faller.

Bibi Farber informerar om att restaurangen går ihop ekonomiskt, samt att man börjat med lunchmusik för att locka gäster. Bibi uppmanar medlemmar att hjälpa till att ordna underhållning i restaurangen.

§4. Information från styrelsen.

Bertil efterlyser bättre och fastare rutiner för styrelsemöten. Mötet rekommenderar en fast dag för styrelsemöten. Lämplig dag och tid får diskuteras av styrelsen. Fyllnadsval till styrelsen: Till ny sekreterare valdes Ulla Hammarlund. Ny rockmagasinrep. Göran Kinnander och ny restaurangrepresentant Bibi Farber.

§5a. SAMARBETET MAGASINET-KOMMUNEN.

Efter lång och livlig diskussion angående intensivgruppen och dess vara eller icke vara i Magasinet, gick stormötet till omröstning. Votering begärdes och genomfördes. Två förslag förelåg från styrelsen och ett från kommunen.

1. Intensivgruppen erbjuds lokaler i gårdshuset.

2. Intensivgruppen erbjuds ej loka

2. Intensivgruppen kan tyvärr ej erbjudas lokaler i Magasinet.

3. Intensivgruppen flyttar in i Magasinets lokaler enligt kommunens förslag.

9 st röster för förslag 1

18 st röster för förslag 2

1 röst för förslag 3

Mötet beslutade sålunda att ej erbjuda Intensivgruppen lokaler i Magasinet.

Mötet utlös votering även i vaktfrågan. Två förslag förelåg:

1. Kommunen anställer utbildade vakter.

2. Föreningen ansvarar för vakthållningen, utser ev. anställer vakter.

27 röster för förslag 2.

0 röster för förslag 1.

Mötet beslutade sålunda att föreningen ska ansvara för vakthållningen.

Angående mötet med kommunen 1/11 82.

beslutades att detta skall vara öppet

för åhörare, men att styrelsen har fått förtroendet att föra föreningens talan mot kommunen.

b. KATASTROFBEREDSKAP. Utifall kommunen ej accepterar våra beslut, beslutar mötet enhälligt att det ska ställas till rabalder i massmedia. Beslut om ett Katastrofmöte efter mötet i morgon.

§6a. Försäkringar. Bo Eriksson skall kolla om olycksfallsförs. gäller när ideella hjälper band bära saker.

§6b. Lås. Bo Rask ställde frågor till Mike angående inköp av lås till verktygsskåp. Mike informerar Bo att han kan handla lås och be affären skicka räkning till Lars Persson. Bertil informerade att man ska vända sig till Tomas Nordblad i snickeriet om man har problem med lås.

Elis påminner om att dörren mellan smidet och Keramiken skall vara låst!!! Mötet uppmanar Elis (snickeriet) att uppsätta anslag på dörrar som bör vara låsta!

§7. Inget datum bestämdes för nästa möte.

§8. Ordförande förklarar mötet avslutat

Vid protokollet *Ulla Hammarlund*
ULLA HAMMARLUND

justeras: CLAES GABRIELSSON

MIKE CRAWFORD

Prenumeration helår 25:-
på Pg: 274851-5

Kontakt nätet
Box 7408
402 38 Göteborg

in ROLL

MEDLEMS SKAP 30

KRONOR KOSTAR DET ATT BLI AKTIV MEDLEM I FÖRENINGEN MAGASINET. MEDLEMSKORTET GÄLLER ETT ÅR FRÅN DET DATUM DU LÖST DET.

MEDLEMSSKAP GER DIG 5:-RABATT PÅ ENTREAVGIFTER VID MAGASINET'S ARRANGEMANG. DU ÄR OLYCKSFALLSFÖRSÄKRAD I FÖRENINGENS LOKALER, DU FÅR TIDNINGEN HEM. DU KAN ÄVEN LÖSA ETT STÖDMEDLEMSKAP PÅ 15:-MEN DÅ INGÅR INGEN TIDNING, DU SKA DÅ ÄVEN SÄGA TILL SPECIELLT OM DU VILL BLI KALLAD TILL VÅRA MÖTEN.

Medlemskap gäller på alla ställen som är anslutna till kontaktnätet.

DEN HISTORISKA KOMPROMISSEN

Det är den tid på året när höststormar viner, när tegelpannor och löv virvlar i yster dans. Om alla rykten och upphetsande debattinlägg skulle tas på allvar så har stormen också skakat Magasinet i sina grundvalar.

Men att beskriva höstens diskussioner angående de kommunala bidragen till Magasinet som ett sådant debacle är nog att överleva. Snarare har nog en fisljummen sommarvind inte riktigt förmått att vädra ut de unkna kammare där missförstånd, missuppfattningar, taskiga personliga relationer och det främlingskap med vilket välfärdssamhällets vuxenvärld alltid betraktat nya idéer, tagit sin bonång. Att diskussionen egentligen handlat om de kommunala bidragen har inte alltid stått klart. De patetiska överorden har slungats så hämningslöst från bägge sidor att det ibland förefallit som det moderna samhällets undergång stått för dörren. Kommunen framförde tidigt fyra krav för att Magasinet ska få fortsatt stöd. Två av dessa krav; den s k vaktfrågan, och intensivgruppens placering i huset avvisades av föreningen.

Därmed uppstod också en konflikt, som sedan blåstes upp till oerhörda dimensioner. Inte minst av forskningsresande Odd o Hasse Lindernst's rafflande rapporter från den exotiska flumideologiska djungelns nattsvarta mörker. Nog om detta.

När den värsta krutröken skingrats och representanter för kommunen och föreningen kunde börja prata med varandra igen, så tog det inte lång tid innan man kunde börja jobba med en konstruktiv lösning. Resultaten av dessa samtal, den s k kompromisslösningen kommer att läggas fram för föreningen vid det kommande stormötet. I korthet går det ut på följande:

Vaktfrågan försvinner från dagordningen. Myten om föreningens "drogliberala" inställning förvisas dit den hör hemma, till papperskorgen.

Istället tillgodoses äntligen en gammal framställan från föreningen om samarbete med fältassistenter för att lösa de samhällsproblem, som drogmissbruk o dyl, i den mån de finner sin väg in på Magasinet.

Och att inbilla sig att de inte gör det ibland är att blunda för verkligheten. Dräller de inte in genom ytterdörren så smyger de uppför

brandtrappan. Och det ska verkligen handla om samarbete. Inte om fältassistenter som ska jobba som vakter, eller som uppsyningsmän eller kontroilanter av föreningens egna vakter. Bara att de helt enkelt tillåts utföra samma arbete i Magasinets lokaler som de annars utövar på stadens gator och torg. Och med föreningens stöd.

Så förhoppningsvis behöver vi inte längre bemöta dem med glåpord och mörka ögonkast, utan kan istället hälsa dem välkomna som man hälsar på människor med vilkas värderingar och arbetsinsatser man sympatiserar. Vad gäller intensivgruppens arbete och placering i huset, så fäster man sådan vikt av resursutnyttjandet i de anläggningar som mottager kommunalt ekonomiskt stöd, att man inte är beredd att backa i denna fråga. Förslaget att intensivgruppen placeras i gårdshuset saknar f n ekonomiska förutsättningar. Men Inger Lundberg lovade att den lösning av gruppens lokalbehov som Lasse Persson och socialförvaltningens Gösta Haag just nu försöker jobba fram, och som troligen innebär att den får vistas i vita teaterrummet (f d pingisrummet) på övervåningen, är ett provisorium. När sedan ombyggnaden är klar i skräp- rummet (Rockskola) kan man diskutera andra lösningar tillsammans med föreningen.

Detta är i stort sett grunden för kompromissen. Och som kompromiss betraktad är den inte dålig. Sedan är det en annan sak att vi måste diskutera hur långt man kan kompromissa om ideal och grundvärderingar. Personligen kan jag inte se att föreningen förlorar på att anta det liggande förslaget. Skulle vi upptäcka att det påverkar föreningens sätt att arbeta och fungera så mycket att det är oacceptabelt, så kan vi ju alltid säga upp avtalet.

Och starta ett nytt Magasin. Det finns nämligen inget så tragiskt som att låta dåliga erfarenheter och tidigare misstag leda till desillusion och passivitet. Envist fasthållande vid principer och dogmer kan ibland leda till en förstening som till döden liknar just passivitet. Det som inte lyckas helt idag blir ju de erfarenheter som utgör grunden för att lyckas i morgon.

HANS HJORT

*LOPP MARKNAD

Kära members...

Bryr ni er om Rockmagasinet?

I så fall måste ni tyvärr också ta del av svårigheterna för/med/i föreningen!

Ekonomi:

Som inte är alltför stabil.

Visst...det ljusnar, sakta men säkert.

MER, säger och skriver MER!

Vi behöver hjälp och stöd från ALLA!!!!

Kommunen:

Är inte längre vår största och farligaste fiende.

Vi existerar med eller utan deras hjälp...

Vad vi behöver just nu är CASH.

Med anledning av detta stundar en loppmarknad.

(Till Magasinet oavkortat-pengarna alltså)

Störta upp på vinden, ner i källarn, ring grannen och tjocka släkten.

Berätta om "insamlingen", be snällt om pappas kostym från -45 osv...

Du är också hjärtligt välkommen att vara med vid prissättning, bullbak och tusen andra förberedelser! (Ett bra tillfälle för dig som är färsk i föreningen att känna lite gemenskap, att knyta nya kontakter etc...)

Samt för er med taskig ekonomi att till ett billigt pris köpa: Den, där varma vinterrocken... Finaste gåbortsblåsan... Eller varför inte bästa TV-fåtöljen....????

SÅ KÄNN DEJ MANAD:

Kontakta snarast:

Åsa Kindgren 019-240617

Eva Engström 019-141430

Cici Olsson 019-245642

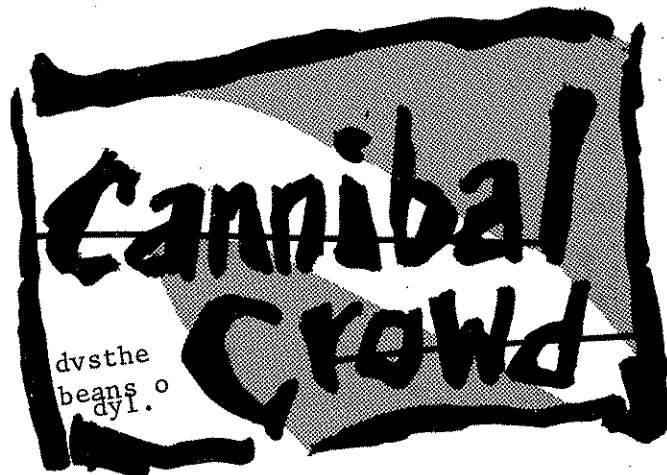
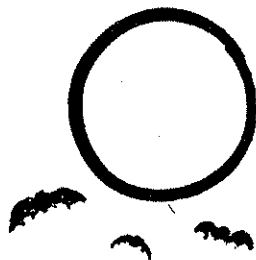
Eller kom in på Magget och snacka med: Peter O. Madde F. ovanstående, alternativt, nån som ser sådär in i bomben trevlig ut!!!!

Till dess - Väx & njut!!

N a t @ s h @

ANNONSER

THE
CREW
OF
CORPS

ÄR STYRELSEN ODEMOKRATISK?

Efter den debatt som direktsändes i Radio Örebro 11/11-82, finns det anledning att kommentera kommunens inställning till demokratin och åsiktsbildningen inom Magasinet.

Det finns även antydningar till kritik mot föreningsdemokrati och opinionsbildning inom föreningen i Hans Ernsts artikel i NA 10/11-82. Vad den artikeln i korthet går ut på, är att föreningens talan förs av ett fåtal "tyckare" och "opinionsbildare" som inte har en majoritet av föreningsmedlemmarna bakom sig.

Som styrelsemedlem måste man starkt reagera mot dessa antydningar, speciellt som de kommer från personer som Olle Bursell (radiodebatten) och Hans Ernst (artikeln), personer som ur kommunal synvinkel länge iakttagit föreningen och som dessutom visat intresse för föreningen genom att lösa aktivt medlemskap. Det är förvånande när de nu öser ur sig denna kritik, en kritik som dessutom i grunden är en kritik mot den representativa demokratis principer, ett system som man från kommunalt håll väl måste acceptera, då ju vårt samhälle styrs via en representativ demokrati!

För en såpass stor förening som vår är det naturligt att årsmötet väljer en styrelse vars uppgift bl a är att föra föreningens talan gentemot myndigheter och allmänhet.

I den nu aktuella konflikten har föreningens stormöte (föreningsmöte dit alla föreningens aktiva medlemmar kallas) sagt NEJ till vissa delar av det förslag till förändringar inom Magasinet som socialförvaltningen lagt fram. Huvudstridsfrågorna har nu blivit om kommunen eller föreningen ska utse vaktpersonal vid konserterna på Rockmagasinet, och om föreningen i sina lokaler ska ge plats för kontorslokaler till intensivgruppen, en grupp inom socialförvaltningen bestående av tre socialassistenter med uppgift att

hjälpa ungdomar med sociala problem att få en vettig sysselsättning. Här tänker man sig ett nära samarbete med Magasinets hantverksgrupper. Det är dock viktigt att påpeka att föreningen inte alls är negativt inställd till att arbetslös ungdom ges sysselsättning i hantverket.

Det föreningen klart avvisat, både av ideologiska skäl och av brist på lämpliga utrymmen, är att intensivgruppen förlägger sin administration till Magasinet. D v s nej till kontorslokaler för kommunalanställda socialarbetare.!

När kommunen lade papperen på bordet i somras var det svårt att samla alla medlemmar till ett stormöte och ge föreningens svar på förslaget. Frågan togs upp i styrelsen vid ett möte öppet för alla intresserade medlemmar och ca tjugofem aktiva medlemmar samlades trots semestersäsongen. Det mötet sa klart nej till ökad kommunal inblandning i Magasinet.

Mot höstkanten kallades det till stormöte där man kunde samla representanter för de grupper som inte varit med under sommaren. Detta möte bekräftade det första mötetets ställningstagande. Det utsågs även representanter från föreningen till de arbetsgrupper där kommunen och föreningen tillsammans skulle arbeta fram uppläggningsplanen av musikcaféverksamhet och rockskola, verksamheter som även de ingick i det

kommunala förändringsförslaget, men som länge varit planerade även från föreningens sida. Protokoll från samtliga möten tillsändes socialförvaltningen. Det tyckte vi var demokratiskt.

Men nu kom stöttestenen. Kommunen kunde inte acceptera ett fortsatt samarbete med föreningen om inte förändringsförslaget godkändes på samtliga punkter! Man accepterade inte föreningens nej till anställda vakter och kontor till intensivgruppen! Kommunen kallade föreningsstyrelsen till flera möten. Frågorna diskuterades och styrelsen redovisade den diskussion som förts i föreningen.

Om man nu ska bemöta den kritik som kommit mot demokratin inom Magasinet och de påståenden som fällts i antydan att det som styrelsen säger till kommunen inte är förankrat bland övriga föreningsaktivister, så måste man börja med att fråga sig om det vore mer demokratiskt av en styrelse att sitta och ta tillbaka beslut som man getts förtroendet att framföra till kommunen?

Vidare måste styrelsen klart deklarerat att den inte skulle driva dessa frågor så hårt om den inte kände stöd från föreningens övriga aktiva medlemmar. Det talas mycket om hur viktigt det är att Magasinet samlar ungdomar i ål-

dem sexton till tjugofem år, men på vilket sätt pejar kommunen åsikterna hos den stora del av Magasinets aktivister som är i den åldern?

Det är också viktigt att påpeka att styrelsen är sammansatt så att den ska representera alla verksamheter, och därmed alla aktiva medlemmar inom Magasinet!

Styrelsen talar inte i eget, personligt intresse vid möten med kommunen! Styrelsen försöker så gott den kan föra fram föreningsmedlemmarnas åsikter, så som de uttrycks vid föreningsmöten och så som de uttrycks genom stämningen i de arbetsgrupper som de flesta av styrelsemedlemmarna dagligen jobbar i.

Trehundra aktivister kan inte rusa fram till kommunaltjänstemännen och skrika ut sin mening. Föreningsstyrelsen för en dialog med myndigheterna. Det är den representativa demokratin. Styrelsen är väl förankrad i verksamheten. Det är ofattbart att kommunala tjänstemän skulle betrakta det systemet som odemokratiskt.

Är kanske sanningen den att man vägrar acceptera demokratin när föreningens åsikter avviker från den väg som socialförvaltningens idékläckare stackat ut åt oss?!

Vad är då demokrati?

BO ERIKSSON

MARIE GIDLUND
H-G WIKTORSSON

BIBI FARBER
GÖRAN KINNANDER

NINA SIVARD

BJÖRN LARSSON

THEATRE of HATE

NORBERGS FOLK PARK

Har du någonsin åkt igenom bondmarker för att komma till en rockkonsert? Inte Nisses rockorkester som spelar på en föreningsgård i norra Hallsberg - utan THEATRE OF HATE, Englands bästa band, uppskrivna i varenda musiktidning?!
I Norbergs Folkpark skulle de spela. Det vägrade jag tro på förrän de var uppe på scenen. Norsberg är inte ens lika stort som Nora eller Hallsberg.

Men vi drog dit ett gäng i alla fall, genom åkrar och skog mot årets rockkonsert. Ja, för en hel del av oss är det lite närmare hjärtat än Stones, Niel Young eller Siouxie & The Banshees. Theatre of Hate är våra.

Vi anlände till Folkparken i Kärrgruvan, och varenda unge i Norberg var säkert där. En tiodel kanske visste vad TOH var för något, de andra 90% var tyvärr snorfulla. Det var en ersättning för korvkiosken.

Vi stöter på saxofonisten John Lennard, som kände igen oss från rockis besöket förra året. Jag blir tvungen att passa på och berätta hur populära de är i New York just nu, eftersom John själv är från Kanada. Det blir han glad och nyfiken av att höra, men de andra gör det detsamma. They don't believe in the Westworld.

Han berättar att turnen har gått bra, de har en ny LP på gång, och försäkras mej att det faktiskt låter väldigt bra med Kirk Brandon ensam på gitarr - nu när de har sparkat sin gitarrist Billy Duffy, helt utan att ge några kommentarer till någon press någonstans. Jag tvivlar.

Vi fick träffa efterträdaren till Luke Rendle - den nya trummisen som heter Nigel Preston. Jag såg TOH i London i mars, och där lyckades han inte åstadkomma en bråkdel av vad Luke Rendle gjorde på Rockis. Så jag tvivlade ännu mer. Men de var alla på bra humör och även om inte musiken är vad den har varit, så hoppas jag att de har sin styrka kvar.

De började med Westworld - allt var på plats, allt kändes rätt. Scepticismens tvivlan övergick till inte bara en positiv inställning, utan till den där känslan av fullständig njutning. TOH känns i hjärnan, hjärtat och ryggmärgen. Inte bara en konsert - ett engagemang, en ceremoni, ett ställningstagande.

De körde The Wake, Conquistador, Propaganda 63 och andra från LP'n. Gamla och nya singlar, allt från Original Sin till The Hop. Av de nya låtarna från den kommande LP'n var det inte ett enda som kändes svagt.

THEATRE OF HATE

THEATRE OF HATE

KRAFTEN FINNS KVAR

Det här materialet är lugnare, men ändå starkare, djupare och tyngre. ~~From Nora With Love~~ har ett underbart komp. Tyvärr saknar man den där gitarren, men andra nyanser i gruppen kommer fram istället. Kirk Brandon med mer melodi, John Lennard spelar mer och bättre, Nigel Preston har mycket mer att komma med än sist, och Stan Stammers är sin "glada" lyckliga själ.

Man kan nästan påstå att de inte har bytt ner sig med den nya trummisen. Kraften finns kvar, men personligen tyckte jag mer om Luke Rendles spel.

Vilket agerande de har på scenen! För att citera min kompis Anders "Han ser ut som en jävla ful apa på ett zoo!" Det stämmer. Kirk Brandon äger scenen, rör sig som en boxare - som slåss för sin musik och texter. De betar sig som om de hade varit fastkedjade länge, utan chans att komma loss, och plötsligt, plötsligt bryter de ut med all styrka och instängd adrenalin. Theatre of Hate dundrar framåt. Inget hålls tillbaka.

Efter tre inklappningar, med bla Legion, som vi hade skrikit om hela kvällen var allt helt slut. Jag backstage med min bandspelare för att se om Kirk Brandon ville prata lite. På grund av inte en enda förberedd fråga och lika lite vana är den här intervjun ganska snurrig.

KB: -Hejsan, vad har du på hjärtat då?
BF: -HAR alla spelningar i Norden gått så bra, eller alla?
KB: Nej, den här var det extra mycket tryck ikväll?
BF: Vi trodde aldrig ni skulle spela "Legion".
KB: Nej, inte jag heller.
BF: Kan du berätta lite om LP'n som är på gång?

Kb: Jag har egentligen inte hört den själv - också skelletet finns där bas, gitarr och trummor än så länge, och det finns mycket mer som måste läggas på. En del måste mixas om. Vi har en hel del att jobba på innan det blir klart, men vi har rätt folk som jobbar på den.

BF: Du berättade för någon här nysst att ni håller på att byta ut medlemmarna igen.
KB: Ja, vi ska ha flera saxofoner. Alla blir nog inte kvar.

Som vanligt talar inte Kirk Brandon så gärna om medlemmarna som trillar bort. Han bara gestikulerar åt korridoren där saxofonisten John står när jag försöker fråga vidare.

KB: Nu har vi inga turner planerade, vi ska hem och organisera om besättningen, fixa till bandet igen.

DO YOU BELIEVE IN THE WEST WORLD

theatre of hate

FORTS

BF: Fungerar Burning Rome Records? Finns det andra band på bolaget?

KB: Ja, det fungerar väldigt bra nu. Terry (Terry Razor - TOH's manager, producent och tekniker) håller på med några singlar med andra band, men det rör sig mest om TOH.

BF: När är det tänkt att LP'n ska släppas?

KB: Förhoppningsvis i December. Antagligen kommer den att heta "The Man Who Chooosed the Drums".

BF: Materialet vi fick höra ikväll verkar lugnare men ändå starkare än tidigare.

KB: Stämmer! LP'n är väldigt djup.

Jag frågade Terry Razor om samarbetet med Mick Jones, och varför han inte har producerat den nya LP'n.

TR: Mick är en underbar människa. Visst fungerade det, men nu kände vi att vi ville göra det själva, TOH är inte på den nivån att de kan utnyttja en proffsproducent. Så jag producerar den.

BF: Vad är den största skillnaden med den här LP'n, och Westworld?

TR: Inga "dubs", inget fusk

"The wake" är en av TOH's starkaste låtar. Den handlar om situationen på Nordirland, men jag har länge undrat vad Kirk sjunger. Jag frågar honom, och han citerar värdigt och allvarsamt i bandspelaren:

BF: Tack. Det är inte så lätt att höra texten.

KB: Jag sjunger inget bra. Framförallt inte då. Nu håller jag på lära mej att uttala ord.

BF: Ny teknik?

KB: Ja, nu blir det lite mera under kontroll. Jag försöker att inte skrika så förbannat.

BF: Blir texterna med på LP'n?

KB: Ja, antagligen. Jag vill göra mig förstadd, det är det som är meningen!

Nu kommer vi in på det politiska.

BF: Har du fortfarande samma inställning till politiken i England som när ni började.

KB: Ja, absolut. Vi har lärt oss mycket över de här två åren, jag har lärt mej en hel del. Theatre of Hate cirkulerar. Vilken dag som helst kan det bara säga stopp - och så stannar vi och måste tänka om - formulera om, och göra om. Mycket av det är en smärtsam process, men det är det lärdom handlar om, eller hur? Vi vill inte heller bara "lära" oss i samband med England. Vi är numera ett europeiskt band. Man lär sig om strukturen i Europa, hur instängt det hela är. Jag tror att den unga generationen i Europa vet mycket väl vad som pågår - och de gillar det inte. Jag tror att väldigt snart kommer de att göra någonting åt det. Att ta ansvar för sina liv, att ändra på det man inte accepterar. Det är regeringarna (och KOMMUNERNA) som står i vägen. Regeringarna är väldigt förtryckande i hela världen.

Under tiden håller Terry Razor på utfrågar Lotta Wargh om sin situation. Alla kommer in på ämnet arbetslöshet.

BF: Vad gjorde du innan The Pack?

KB: Jag jobbade på en Ginfabrik.

BF: Vad gör de arbetslösa i England? De får knappast så mycket bidrag som här.

KB: Nej. Det är "riots all the time", och massor av människor överallt som inte gör någonting, bara hänger. De accepterar inte sin situation. Det blir bara mer och mer förtryck från regering. Nu är det frågan om upplöpp i stor skala. Jag tror att de kommande upplöppen eller dem efter det, blir väldigt organiserade.

BF: Vad gör politikerna, mer än att ignorera det?

KB: politikerna är bar regeringens verktyg. De som egentligen äger landet - äger näringslivet och därmed regeringen.

BF: Hopplöst.

THE WAKE

Unlike pirate, we can wash our hands
for it was one of our relatives
in the black and tanned
(Eng civilgardister på Nordirland)
In prisons and asylums, happily we came
in the name of the king, for a shilling
a day.

We did as we willed, when we came out
to play.

Women and children
in carts over cliffs
their men swinging dead
whilst taking the air

And if you think this is cardboard
or a play for today
In your name it's done today

Poverty, ignorance
The firethe hearth
Too many in cemeteries,
too many in dreams
Over the sea
in the eye of a man there's greed
He laughs as you kill
When you sow his seed
Too many lie sleeping
In aires green earth
Too many lie sleeping
in Englands red earth.

PANG!

KB: Nej, nej, nej! Slappna av först ordentligt. Man ska inte bli hatisk. Slappna av. Se vad som händer, se varför det händer, tänk på det. Gå vid sidan om det, analysera det- och gör något åt det! Gör något du vill göra. Det är blir det mycket enklare. Det är inte så komlicerat, alltså - Vad vill du? Varför kan du inte få det?

BF: Därför att man är fast i systemet.

KB: Man är bara fast i systemet om man TROR att man är det. "Systemet" alltså, vadå? Man blir diciplinerad i instutionen "skolan" när man är liten. Man kommer ut i arbetslivet och har en massa fixa ideer om att "systemet" är den givna makthavaren. Man accepterar och underordnar sig automatiskt "makten". Just där ligger egentligen dess makt. Systemet är en inlärdd illusion. När man inser det, är man inte fast längre. PANG - så är det borta. Det existerar inte. Man äger själv sitt liv och har sitt ansvar.

TOH menar allvar. De kräver hängivning. De tror på det de gör och är villiga att riskera och chansa. De konkurrerar med hela den kommersiella musikbranschen i England - genom sin tro på sitt eget lilla skivbolag. De turnerar ständigt, inget ställe är för litet. Och de har många hängivna.

Just när vi ska gå frågar någon i rummet Kirk om hur i helvete det kommer sig att de spelar i Norsbergs folkpark. Det är ingen som känner litet!
Kirk svarar - Vadå litet? Så kan du inte säga Det är ett stycke land i Europa, precis som alla andra.

Jag förblir hängiven.

TEXT OCH ÖVERSÄTTNING: BIBI FARBER.

Fotnot: Theatre of Hate upplöstes efter sverigeturnen, men Kirk Brandon och Stan Stammers tänker tydligen fortsätta samarbete. Hoppas Rockmagasinet är beredda nästa gång.

THEATRE OF HATE

THEATR

HATE

THEATRE OF HATE

NEW YORK

PART 2

NEW YORK CITY. Går det att börja någonstans? Ni har hört om det kollossala fenomenet Manhattan, hur stort, mångsidigt, omväxlande, fascinerande och underbart det är. Kändisarna, skyskraporna och TV'n. Frihetsgudinnan, Studio 54 och Broadway.

Ni har hört om våldet, drogerna, utslagningen, orättvisorna, fattigdomen och skiten. Kackerlackor, inbrott och Harlem. Trasiga alkoholister på gatan, barnmisshandel, våldtäkt och mord - hur många gånger per minut var det?

Ni har hört Patti Smith och Lou Reed. Jag har ingen anledning att skildra, glorifiera eller förneka något av dethär. Den informationen finns i massor. Sätt bara på TV'n eller radion. Jag tänker inte heller skriva någon turistguide för rockälskare, det blir snabbt ointressant. Jag vill istället försöka skildra något man inte hittar i informationshavet om Manhattan. Stämningen och känslan. Den gudomliga rätten att vara hur extrem som helst och ändå anonym. Men framför allt accepterandet av andra kulturer och raser, det som gör New York till kanske det mest mänskliga stället på jorden, trots storstadsomgivningen, som är allt annat än människovänlig.

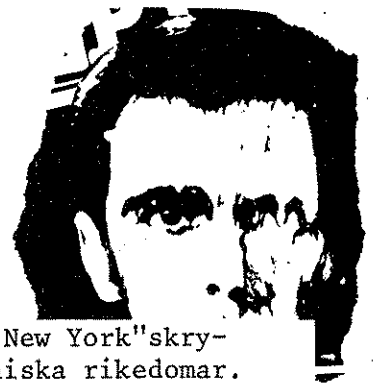
Allt finns i New York. Det måste upplevas. Känslan av att varje minut se människoansikten från vartenda land, varenda bakgrund. Hela världen finns representerad. Man hör ständigt olika språk. I varje människa finns minst tre eller fyra nationaliteter. En åttondel av befolkningen är spansktalande, men nästan alla New Yorkare kan lite spanska. Stora stadsområden, som Little Italy och Chinatown understryker det faktum att man kan "resa" i hela världen i New York.

Kulturerna blandas inte, de elvispas. Det resulterar i ökad förståelse för andra, inte identitetslöshet. Kom ihåg att ingen är amerikan. De som tog sig dit var starka, ambitiösa européer. Alla har haft en kamp bakom sig. "Jag trodde inte någon föddes i New York!", sa någon till mig. Det stämmer. Alla är barn eller barnbarn till någon generation som har gått igenom en kamp för att ta sig hit. Det gäller övriga amerikaner också naturligtvis.

Man är helt enkelt i världens mitt. Det är inte bara positivt, en negativ sida är att man får en skev världsuppfattning. Man behöver inget annat. Staden serverar allt. Staden är en drog. En gång New Yorkare, alltid New Yorkare. Man måste återvända. Befinner man sig nån annan stans för länge kommer abstinensen, man klarar sig inte, man känner att man går miste om verkligheten. Man är van vid att hela världen är utanför dörren. Men det är inte Broadways neoljus eller luftföroreningar man saknar - det är frigjordheten i människors attityd.

New Yorkare framställs ofta som kalla, stöddiga stressade överklasspack som inte orkar reagera om någon rakt framför dem blir mördad. Fel. O.K., småstadsidyllen finns inte. "Alla" känner inte "alla". Det är det som gör att folk vågar visa vilka de är. Ingen reagerar om du är transvestit, ingen reagerar om du går med kläder från sekelskiftet, ingen reagerar om du går med en levande bläckfisk på ryggen. Jag menar, visst skrattar folk, men ingen skickar en förnedrande blick.

De säger att New York är ett enda magsår, men man behärskar stressen om man vill. Det svänger lika långt åt andra hållet. Hur många tecken såg jag inte på spontan livsglädje? Alla skickar blickar till varandra, alla kommenterar allt - man är inte ute i tio minuter utan att ha blivit tilltalad. Även om det bara gäller vädret eller den förbannade tunnelbanan som aldrig kommer i rusningstid. Jag känner att jag lever när jag ser gatorna fullpackade med olika sorters människor. Det är harmoniskt, inte stressigt.

En rasta som spelade saxofon på tunnelbanan för att få ihop småpengar skämtade mellan varje låt. Ett ställe i Central Park där alla som vill åker rullskridskor till den svarta funkstationen på radion. Nej - inga grindar eller inträde. Det är bara att spontant åka dit med skridskor och radion. Det är jämt fest i Central Park. Jag känner inte till något mer avspänt ställe i världen.

Léendena, skratten, glassförsäljarna, gitarrerna, barnen, ballomgerna - framför allt att ingen bryr sig om från vilken sida av parken du kommer ifrån.

Varför rör sig benen som en funky-soulbasgång automatiskt när man går i Manhattan? Därför att rytmen är sådan. Manhattan är en enda funky-soulbasgång med ett elegant men passionerat saxsolo till.

Rötter. Som jag nämnde förut "kommer" ingen från New York mer än några generationer tillbaka. Det flyter hela tiden, ständigt nya signaler, impulser, människor, allting är jämt på gång. Allting rör sig. Det är därför New York aldrig kan stinka konservatism eller långvarig tradition. Man kan aldrig stiga ned i samma flod två gånger - det är inte samma vatten. Det finns inte utrymme för byråkrati - allting måste hända direkt. Får man använda uttrycket självklar, naturlig mänsklig anarki? Det finns inte en chans för någonting att stelna. Rasism tillhör sydstaterna. Är du rasist i New York klarar du dig inte i två timmar. Forget it! Inte ens skinheads i New York är rasister. De är bara våldsamma. Vem ska vara rasist? Är du ljushårig svensk så är det du som tillhör minoritetsgruppen.

Man säger i USA att New York "skryter" så högt om sina etniska rikedomar. Men att människor från hela världen bor tillsammans och förstår varandra - kan det finnas något vackrare? Det är i de monokulturella städerna som fördomar trivs. Det leder till dålig kommunikation → missförstånd → motsatta intressen → krig. Eller också stannar det vid fördomar (rasism).

"Nothing is in style, man, haven't you gotten into nothing yet?" Lou Reed.

Just genom att man bombarderas av så mycket från alla världens hörn - Kan det inte bli så att någonting är "det riktiga"? N.Y. är ett land för sig själv, det råkar bara ligga i USA. Det är det enda fullständigt internationella landet. Det går inte ut på att passa in, det går ut på att vara original, flexibel och mottaglig för nya idéer. Man ifrågasätter inte andras religion, hudfärg, sexuella läggning. Normer finns inte. Man är den man är, i fred. Nothing is in style, man.

Vilken nationalitet är en typisk New Yorkare? Kanske svart amerikan, kanske Puerto Rican, jude, italienare eller irländare. "Typisk" är inte ett ord som klingar bra i New York. Det förknippas med fördomar. Något "typiskt" New York finns inte. Förutom någonslags sammanhållning. "Vi sitter i den här sketna staden allihopa, och visst är det jobbigt, men visst är det ändå världens bästa, så vi fortsätter att älska den och hata den och gör vad vi kan, för vi skulle inte stå ut nånannanstans." Det är New York stilen.

Så växer man upp i New York och tror att hela världen är så här mångsidig, att kulturer överallt lever tillsammans, tar och ger av varandra, förstår och accepterar varandra. Man konfronteras inte med rasism eller religionsförtryck, man tror att överallt i hela världen finns det minoritetsgrupper som lever i fred i andra länder, man tror att alla accepterar extremerna. Man växer upp i New York och tror att det inte spelar någon roll vad du har för hudfärg det är du som person som räknas.

Sen kommer man ut lite i Europa och USA och kommer på att... det är nog bara i New York...

KRIGS HUVUD

Den militära andan
Har inget Hotell
Smeker på verkan
av det Globala
Nonsens Bomb
Bomb NONSENS
Jag tar Nog
Det sista tåget

Piccolo

LYCAN I
GRENOBLE
- PARODI -
REGI: ALI

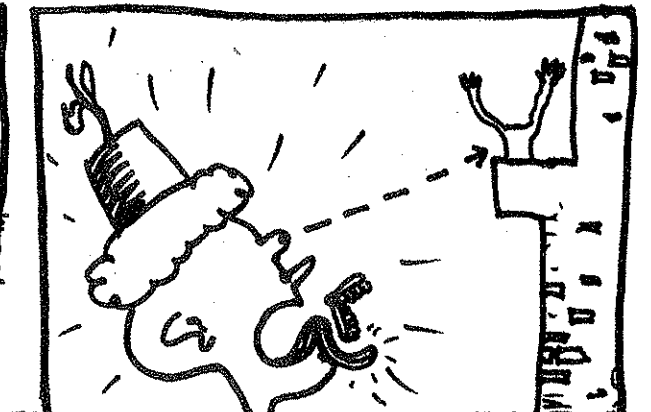
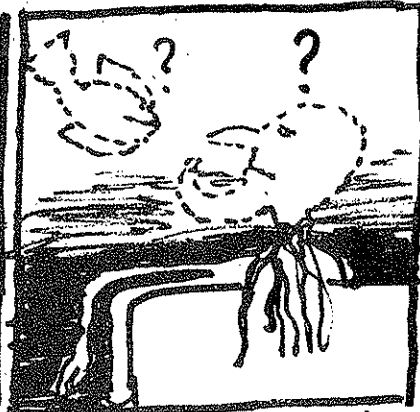
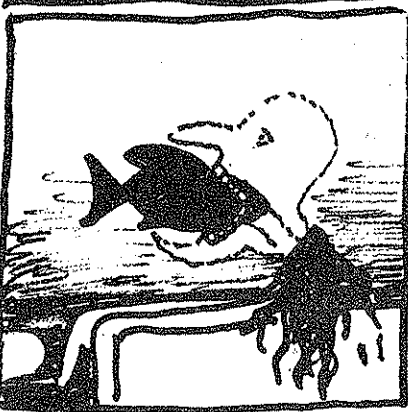
EN MAN
VARS NAMN
VAR LYCAN...

STODO PÅ SIN
BALKONG I DEN
LILLA STADEN I
SCHWEIZ.

MEN, SE, HAN FICK NADDE!!

UJ, UJ, UJ, U

BURRPP!

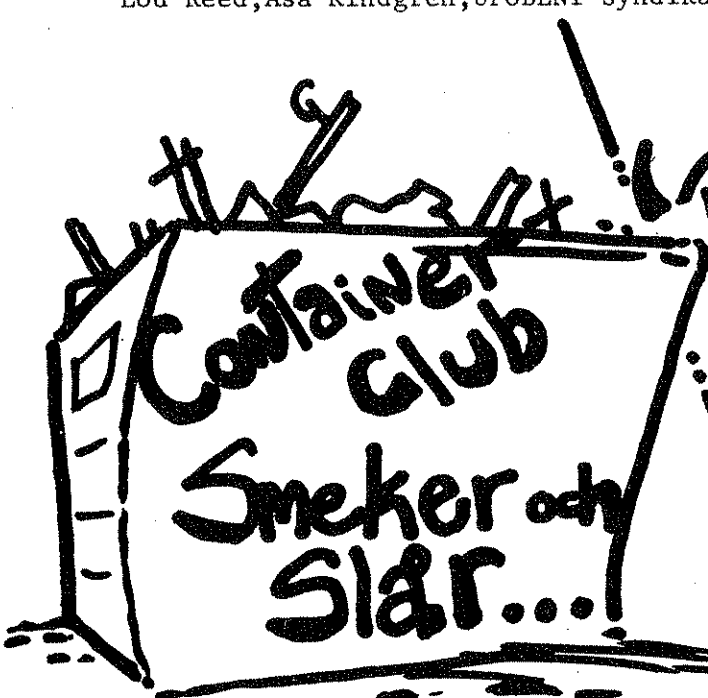
27/12-78

strut

PROGRAM

10/12 'round Midnight High Birds <small>Recorded live</small> 21 ⁰⁰	18/12 ROST 21 ⁰⁰ Neckrose
11/12 Chicago Express 21 ⁰⁰ Kvällspresen <small>Recorded live</small>	19/12 ANDERS F. Lolita RÖNNBLOM Pop
12/12 STORMÖTE 16 ⁰⁰	20/12 SNICKERI 18 ⁰⁰ -21 ⁰⁰ HARD ROCK CAFE'
13/12 NO DRUGS ONLY 18 ⁰⁰ -21 ⁰⁰ HARD ROCK CAFE' SNICKERI	21/12 SNICKERI 18 ⁰⁰ -21 ⁰⁰ HARD ROCK CAFE'
14/12 SNICKERI HARD ROCK CAFE' 18 ⁰⁰ -21 ⁰⁰	22/12 SNICKERI HARD ROCK CAFE' 18 ⁰⁰ -21 ⁰⁰
15/12 SNICKERI HARD ROCK CAFE' 18 ⁰⁰ -21 ⁰⁰	23/12 SNICKERI HARD ROCK CAFE' 18 ⁰⁰ -21 ⁰⁰
16/12 SNICKERI HARD ROCK CAFE' 18 ⁰⁰ -21 ⁰⁰	24/12 25/12
17/12	26/12 LIX Annandags-! DerTürk rock!

MEDARBETARE I DETTA NR: Köping, Bibi Farber, Bo E-son, Böna, Marie G, Hans Hjort, Nina Sivard, H-G Wiktorsson, Göran Kinnander, Frank Zappa, Ulla Hammarlund, Peter Ekström, Lou Reed, Åsa Kindgren, UFOBENT-syndikatet

Round Midnight

SNART PÅ PLATTA!!

Samlings-LP på PIPALUCK
med CHICAGO EXPRESS (fd Blue
Fire), HIGH BIRDS, KVÄLLSPRESSEN
Blues Band Let's Boogie !!